(Innehåller sidd. 529—576.)

Pietisten.

Trettiondefemte årgången,

innehållande

Predikningar öfwer wåra nya Högmessotexter.

Första häftet.

Mars 1876.

Stockholm,
tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag,
1876.

Käre broder! Gud wälsigne dig med mycken frid i Jesus! — Hwad angår din fråga, om det icke är rätt, hwad apostelen säger, att "utan blodsutgjutelse sker ingen förlåtelse", kan jag icke annat än fråga dig tillbaka, om du i mina skrifter har upptäckt något ställe, der jag hänwisar syndare till något annat, som renar från synder, än Jesu blod? Nej, jag är glad att sjelf i det blodet få wara ren från alla mina synder samt att få hänwisa andra syndare till den samma "källan". De som derföre lägga sig all winning derom, att de måtte ingifwa de enfaldiga den tanken, att jag will "bortförklara Kristus", alldeles "såsom fritänkarena och hela den ogudaktiga werlden", de tjena icke sanningen, äfwen om de wisa stort nit om sanningen. Men att jag icke lärer, att Jesu blod skulle wara **en betalning åt Gud för wåra synder**, det gör jag derföre, att det ingenstädes står skriftwet. Skulle man wilja grunda en sådan lära på Ebr. 9: 22, då måste man ock säga, att tron är en betalning åt Gud för synderna, eftersom icke heller utan tron sker någon syndaförlåtelse. Och wißt ser jag, att det i wåra symboliska böcker står, att "**Gud, som allena salig- och heliggör, försonas genom tron**" (Müller, 3:dje uppl., sid. 107), men i **Guds** bok står det ändå icke så.

Hwad angår den andra saken, blir det ändå derwid, att det är för sitt namns skull, som Gud förlåter synder. Man må wända sig, huru man will, så står det likwäl: **För ditt namns** skull, Herre, war min mißgerning nådelig, den stor är (Ps. 25). Så ock Ps. 79: 9. Och i Es. 43: 25 säger Herren: Jag utstryker dina öfwerträdelser **för min skull**. Men hwad Guds namn är, det skall du läsa i 2 Mos. 3: 13, 14. Der får du ett swar direkt från Gud sjelf. Derom läsa wi ock i Hos. 11: 8, 9: "Mitt hjerta hafwer ett annat sinne, min barmhertighet är så brinnande, att jag icke will göra efter min grymma wrede, **ty jag är Gud och icke mennisska, den helige ibland dig.**" Sedan de skriftlärda hafwa uttömt all sin bewisningsförmåga, **så stå ändå orden så der skrifna till sist**, och du kan aldrig tro, hur tryggt det kännes att få hwila på de ord, som **stå skrifna**, samt slippa hwila på de ord, hwilka enligt de skriftlärdas mening skulle wara att **underförstå**. Att Gud förlåter synder **för sin egen skull**, det står, och att Han förlåter synder **genom** Jesus, det står (Eph. 4: 32); så ock att **Kristus** förlåter synder, det står Kol. 3: 13, och att Han **för sitt namns skull** förlåter synder, det står 1 Joh. 2: 12, och att det är **endast i hans blod** wi hafwa syndernas förlåtelse, det står Ephes. 1: 7, och att det är **af Fadren** Han fått den **makten** att förlåta synder, det står i Matth. 9: 6, 8. Men att Gud skulle förlåta synder **på den grunden, att Han af Kristus fått betalning för wåra synder**, det står ingenstädes i Guds bok, ja strider snörrätt emot berättelsen om den förlorade sonen, berättelsen om den mannen, som war skyldig tio tusen pund, andra ställen att förtiga. Och för resten om man will säga, att Fadren krafde betalning, då måste man ock säga, att Sonen krafde betalning, annars är det icke sannt, att Fadren **och** Sonen äro ett, eller att den, som ser Sonen, ser Fadren. Nej, broder, huru man än wänder sig, så **blifwer** det ändå till sist så, som det står, och icke annorlunda.

Hwad angår pastor Beskows bok om försoningsnåden, will jag fråga dig, hwad du sjelf tänker om det, som han — betecknande för hela boken — på sidd. 59, 60 säger: "När Gud icke skonade sin Son utan gaf Honom ut för oß (Rom. 8: 32), så war det wäl **Han**, som **kräfde** Sonens dödslidande." Att med ett bibelställe, der det står, att Gud **gaf**, företaga sig att bewisa, att det war Gud, som **krafde**, menar du, att det kan wara rätt? Ett sådant bewisningssätt gör ju all diskussion om en andlig fråga omöjlig. Om du hade en förlorad son, som icke kunde räddas annorledes än derigenom, att du utgåfwe det dyraste du egde, så skulle du säkert icke **skona** det utan gifwa det ut, men om någon sedan sade, att det war du, som **krafde** det höga prisets utgifwande för att kunna blidkas, så skulle du wißt icke anse, att den mannen talade wäl om dig. Att wi icke kunde frälsas utan genom Kristi lidande och död, det står skriftwet (Joh. 12: 24), och att Gud då för wår frälsning utgaf sin Son i döden, alldenstund Han så älskade oß, det står skriftwet (Joh. 3: 16, Es. 53), men att det war **Han, som pinade Kristus för att**

genom hans pinande göra sig betald för det, som Han hade att fordra af oß, det står ingenstädes skriftwet utan är menniskofunder. Den teologien är hemtad rätt ur djupet af wårt eget förmörkade hjerta. Ja i Es. 53: 4 betecknar profeten det såsom en willfarelse, att wi höllo Honom, såsom den der af Gud pint och slagen war. När man derföre säger, att jag förnekar alla de bibeltexter, som tala om Kristi försoningslidande, så talar man icke sanning. Men de funder, som menniskor ur sina egna hjertan inlagt i passionstexterna, mot dem will jag ihärdigt upprepa den frågan: Hwar står det skriftwet? Kåre broder, när du ser den på korset blödande Kristus, så ställ dig inför **den heliga Skrift** med den frågan: War det Gud, som gaf, eller war det Gud, som krafde? Swaret finner du i Joh. 3: 16, Rom. 5: 8, Rom. 8: 32 o. s. w. Men will du hafwa ett ställe, der det står, att det war Gud, som **till betalning för sig** krafde detta Kristi dödslidande, då måste du wända dig till de skriftlärdas böcker; i Guds bok finner du det icke. Nej, broder, hwad Gud krafde, det war werldens frälsning, och **när werlden icke kunde frälsas utan genom enfödde Sonens utgifwande i döden,** då **gaf** Gud Honom ut i döden. En annan grund kan ingen lägga utan den, som lagd är, Jesus Kristus, och **Fadren** är den, som lagt den grunden, och af **Fadren** är det Anden utgår, sänd af Sonen (Joh. 15: 26) för att uppbygga syndare på den grunden; det är intet annat namn under himmelen menniskorna gifwet till frälsning än Jesu namn, men det namnet är gifwet; och gifwet är det: Fadren är den, som gifwit det; korteligen, alltsammans är det af Fadren genom Sonen, af Guds barmhertighet genom Sonens blod — så lärer det allt stå till med wår frälsnings historia. Och är detta att "förringa Kristi werk", **så står det i alla fall så skriftwet.** Och de som fått nåd att med hjertat fatta denna sak, de hafwa ock i Kristi werk sett en **storhet,** som de aldrig förr skådat. Ty Kristi werk blir stort icke derigenom, att man lägger något dertill, utan derigenom att man **om detsamma lärer, hwad som är sannt,** hwad som står skriftwet och icke något annat.

Till slut will jag för dig omtala en historia, hwilken — sedd i ljuset af Frälsarens ord: "Såsom du, Fader, har sändt mig i werlden, så har äfwen jag sändt lärjungarna i werlden" (Joh. 17: 18) — är ett märkwärdigt uttryck för Fadrens och Sonens inbördes förhållande i wår frälsning. Kyrkofadren Klemens Alexandrinus, som lefde omkr. år 200 efter Kristi födelse, berättar nemligen, att apostelen Johannes en gång hade upptagit en yngling samt gifwit en af sina biskopar uppdrag att wårda honom. Men medan Johannes war borta, föll ynglingen i synd, begick ändtligen en stöld, som twang honom att fly, hwarefter han slöt sig till ett röfwareband och blef snart deß anförare. (Tänk hwilken bild af wårt förfall från synd till synd!) När Johannes återkom, frågade han genast efter "sitt barn". Under tårar swarade biskopen: "Han är **död,** död för Herren, belastad med många synder har han flytt till röfwarena i bergen; han är **förlorad.**" När Johannes det hörde,ref han af bedröfwelse sönder sina kläder, skyndade genast bort uppåt bergen, der han strax föll i röfwarenas händer. Han begärde nu, att de skulle föra honom till röfwarehöfdingen sjelf. Det skedde. När höfdingen såg den äldrige Johannes, bleknade han och wille fly. Då skyndade Johannes efter honom, ropande: "Mitt barn, hwarföre flyr du för din fader? Jag är gammal och swag; haf medlidande med mig och frukta dig icke. Du har ännu hopp om lifwet; **gerna will jag, om så fordras, dö för dig.** Stanna och fatta mod! Jesus Kristus har sändt mig."

Nu farwäl! Att jag för min knappa tids skull warit nödsakad lemna "Missionstidning för Israel", det har du kanske redan sett. Af "Herren är from" har första upplagan totalt gått ut. Ny upplaga håller på att tryckas, och skola ingående reqvisitioner expedieras i den ordning de inkomma, så snart den nya upplagan blir färdig. Men nu slut. Gud wälsigne dig med mycken frid.

Din tillgifne, i Jesu blod nöjde, glade och salige

P. W.

Gefle i Mars 1876.

P. S. Instundande sommar kommer jag icke att tillbringa i Marstrand

Densamme.

Hos Pietistens Expedition, Stockholm, kunna reqvireras följande arbeten af P. Waldenström:

Predikningar öfwer Swenska Kyrkans nya högmessotexter.

Pris å ordinärt papper:

Häftad i twenne delar	6	kronor	25	öre.
Bunden i „ wälskt band . .	8	„	25	„
Dito i „ halffranskt band	9	„	25	„
Dito i „ dito med cloth	9	„	75	„

Pris å finare papper:

Häftad i twenne delar	8	„	25	„
Bunden i „ halffranskt med cloth	11	„	75	„
„ „ „ i praktband	22	„	—	„

Kristi öfwerstepresterliga förbön.

Betraktelser öfwer Joh. 17.

Pris: häft. 50 öre; wälskt band 75 öre; fint cloth. 1: 25.

Om försoningens betydelse.

Andra upplagan.

Pris: häftad 50 öre.

Guds Lam.

Pris: häft. 25 öre; kart. 40 öre.

Lösepenningen.

Pris: häft. 20 öre; kart. 35 öre.

Guds barns trygghet och hopp.

Pris: 25 öre.

Nåd för de förlorade.

Pris: 12 öre.

Andliga Sånger.

Pris: häft. 30 öre; wälskt band 45 öre; cloth. 60 öre.

Samma sånger med Musik i notskrift af H. Beyer 1: 25.

Melodierna i sifferskrift serskildt 20 öre.

☞ **Obs. Af "Herren är from" har första upplagan gått ut. Ny upplaga håller på att tryckas, och skola ingående reqvisitioner expedieras, så snart den nya upplagan blir färdig.**